

KODIN YLEVÄT KÄSITYKSET
JA SEN VASTUUNALLISUUS

Oto puheesta Kirken viimeisessä yleisessä konferenssissa.
Vanhin Harold B. Lee.

Ajattellen sitä nonon tytön äitiä, jokapölvistui ja rukoili Jumalaa joka ilta, että jossain olisi äiti, jossa olisi hänen tyttäriilleen aviomiehiksi sopivia poikia. Sitten tyttäret menivät naimisiin. Puhuessaan poikien äitien kanssa hän huomasi, että nuorukaiset olivat rukoilleet siitä lähtien, kun heidän poikansa syntyivät, että Jumala antaisi heidän pojilleen arvolliset vaimot.

Tullessani junalla kotiin Kaliforniasta viime viikolla, ratsastin erään tällaisen ihmisellisen äidin luona, jonka tunsin, ja jolla oli erinomainen perhe. Me puhuimme asioista, jotka auttoivat häntä pitämään perhettään yhdessä. Hän sanoi: "Veli Lee, olin tehnyt päätöksen, että kun saan lapsia, minä aion olla heidän kanssaan niin paljon kosketuksissa kuin mahdollista. Olin aina ovelta, kun he lähtivät kouluun. Aion luopua, jos oli välttämätöntä kaikesta muusta, ottaakseni heitä vastaan, kun he tulivat kotiin. Olin heidän kanssaan, kun heillä oli juhlat ja kun heillä oli ystäviä luonansa; ja valvoin aina illalla, kun he olivat kutsuissa tervehtäkseni lapsiani, kun he tulivat juhlistaan, koska huomasin, että sellaisina hetkinä kykenimme puhumaan suuresti asioista. Se salli minun nauttia heidän luottamustaan, joka vuosien mittaan rakensi toveruuden, mikä piti heidät turvassa vaikeina aikoina.

Mikä siunaus onkaan sellainen viisas äiti. Sellaiset lapset, niin opotetut, joiden kanssa isä ja äiti voivat olla tovereita raskaina aikoina. Äidin ja isän tulee olla ainoat ihmiset, joiden puoleen lapset kääntyvät, kuten laiva myrskyssä kääntyy sataman suojaan.

Puhuessaan kerran rakkaudesta presidentti Joseph F. Smith sanoi:

Veljet ja sisaret, me tahdomme teidän pysyvän yhdessä. Me toivomme ja rukoilemme, että menette kotiinne tästä konferenssista tunteen sydämässänne ja sielujenne syvyyksissä anteeksiantoa toisianne kohtaan, ottekaa enää koskaan tästä ajasta lähtien kanna kaunaa lähimmäisiänne kohtaan.

Minä en välitä, onko hän Kirken jäsen vai ei, onko hän ystävä vai vihemies, hyvä vai paha. On äärimmäisen vahingollista jokaiselle, jolla on pappuus ja nauttii Pyhän Evankeliumin lahjasta, että hän samalla tuntee katoutta, pahanilki-syyttä, kostonhalua tai suvaitsemattomuutta kanssaihmissiänsä kohtaan. Meidän pitäisi sanoa sydämässämme: "Antakaamme Jumalan tuomita teidän ja minun välilläni, minä puolestani annan anteeksi."

Menkää kotiinne ja poistakaa katous ja viha sydämistänne, hävittäkää anteeksiantamattomuus ja väljökäs sieluissänne sitä Kristuksen henkeä, jonka voimalla Hän huudahti ristillä: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." Tämä on se henki, joka pyöhempien aikojen pyhillä täytyisi olla joka päivä.

KONFERENSSIT SUOMESSA.

Ensimmäistä kertaa Suomen lähetystyön historiassa on pidetty piirikonferensseja. Huhtikuun 1, 2, 3 ja 4 p:nä oli kokouksia Larsmon piirin jäsenille ja lähetyssearnaajille. Samankaltaisia kokouksia pidettiin Helsingissä huhtikuun 8, 9, 10 ja 11 p:nä sekä Tampereella huhtikuun 15, 16, 17 ja 18 p:nä.

Larsmon konferenssi aloitettiin vanhin Grant Andersonille, joka on palannut kotiinsa, sekä Viola ja Inga Rönnquistille järjestetyllä jäähyväisateriaalla. Sisaret Viola ja Inga Rönnquist lähtivät Kanaan. Presidentti Henry A. Matis, presidentti Mark E. Anderson, Betty Matis ja Hillevi Niemi olivat läsnä Larsmon konferenssissa pidetyissä kokouksissa. Lauantai ja maanantai olivat varatut lähetyssearnaajien kokouksille, kun taas sunnuntaina olivat tavannukaiset kokoukset. Joka ilta pidetyissä yleisissä kokouksissa oli aiheena: "Muista, että sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä."

Helsingin piirin konferenssi oli pääpiirteittäin samanlainen. Presidentti ja sisar Latis kunniavieraina vanha veli ja sisar Shirl Swenson tarjosivat lähetyssearnaajille päivällisen. Lauantaina ja maanantaina oli koko päivän lähetyssearnaajien kokouksia. Sunnuntaina pidettiin pyhäkoulu ja todistuskokous. Jokaisena iltana pidettiin Yliopiston pinessä juhlassa omistuneita kokouksia, joissa oli aiheena: "Palautettu Kirkko ja vanhurskaan elämän hedelmät." Vanhin Charles Jensonin maanantai-iltana pitämä pianokonsertti oli sangen hyvä. Lauantaina oli Uimahallissa kastetilaisuus. Silloin kastettiin sisaret Eila Tuomenoksa, Hilda Miettinen, Elisabeth Niemi ja veli Jimmy Matis.

Tampereen konferenssi aloitettiin vanhin Carl Wallin Jr:n jäähyväispäivällisellä, jonka tarjosi Tampereen Naisten Puuyhdistys Rakennusneustarion Salissa. Pääsiäi-aiheena oli: "Elävien ja kuolleiden Herra". Se antoi lähetyssearnaajille hyvän tilaisuuden kertoa paljon Hänen palautetusta kirkkostansa ja sen opetuksista. Yleiset kokoukset

pidettiin kaupungintalolla ja Kirjastossa. Vanhin Charles Jensonilla oli myös pienkonsertti sunnuntai-iltana. Veli Mustonen kastettiin lauantaina ja konfirmoitiin sunnuntaina.

Konferenssit antoivat jäsenille ja lähetyssearnaajille tilaisuuden parempaan tutustumiseen. Jokaisella konferenssilla oli omat luonteolliset piirteensä, mutta kaikissa vallitsi sama syvä Jumalan innoittama henki. Kaikki tulevat varmasti kauan muistanaan jäsenet ja lähetyssearnaajien todistuskokoukset. Kristuksen Kirkkoon liittyi uusia jäseniä ja Hänen valtuutetut virkaneihersä hyväksyttiin. Tuli paljon uusia ystäviä ja kaikkien todistukset olivat erinomaisia. Herra varmasti iloitsi siunatessaan Ewankeliumin Sanoman kautta Hongolla ja voimalla kaikkia, jotka olivat läsnä kokouksissa.

Presidentti Keith R. Glad, P. F. Robinson ja John D. Warner, kussakin konferenssissa, olivat todistavasti Jumalan Hongon innoittamia johtajia. Olkoon Hänen Henkensä meidän kanssamme yhtä runsaasti tulevina päivinä kuin se oli näiden konferenssien aikana. Tämä on minun nöyrä toivoni.

Vilpittömästi
presidentti Henry A. Matis.

Tärkeä tapaus maaliskuun 28 p:nä oli Kirkon vuosikokous.

Hallitus, presidentti Henry A. Matis, vanhin Mark E. Anderson ja veljet Tanoli Havu, Anshelm Ströberg ja Matti Patjas, on edelleen sama. Tilintarkastajiksi kuluvaan vuoteen varten valittiin sisar Maire Tamminen ja veli Hans Erikland. Kirkon viralliseksi sääntökirjaksi ilmoitusorganiksi hyväksyttiin Helsingin Sanomat.

II

Mormonin Kirja on syntynyt
ylliluonnollisella tavalla.

Kun Mormonin Kirja ilmestyi ensimmäisen kerran, kukaan ei epäillyt, etteikö Joseph Smith olisi toimittanut sitä. Monien vuosien kuluessa profeetta oli kertonut enkelin Mormonin vierailuista, kuinka hän oli saanut nuo kultaiset levyt ja kuinka hän oli onnistunut kokonaan käännöstyölle. Tuo rohellinen mies ei koskaan epäillyt kertoa ystävilleen ja naapureilleen työstään. Vieläpä paikalliset sanomalehdetkin kertoivat siitä. Francis W. Kirkham, joka on kertonut Joseph Smithin perhettä käsitteleviä sanomalehtiartikkeleita, sanookin: "Palmyrassa tiedettiin aivan yleisesti Joseph Smithin hallussa olevista kultalevyistä samoin kuin hänen Jumalan avulla suorittamastaan käännöstyöstä, jonka merkitys oli oleva niin tärkeä maailmalle." Vieläkin sanoo, että katherinpeinkin vastustajien on myönnettävä, että ainakin ympäristö oli tietoinen käännöstyöstä. "Tänä ajoin teinintä ja vilpittömyys ovat voimakkaita todistuksia nuoren Joseph Smithin rehellisyydestä. Epärehellisyys ja petos viihtyvät pilydessä. Harvoin paljastaa valehtelija työstään sen olessa vielä keskeneräinen." (John A. Widtsoe) Profeetta ei kirjoittanut Mormonin Kirjaa omin käsin, vaan hän seneli sen levyiltä "Jumalan lahjalla ja voimalla." "Sitten kirjoitettiin sanat sitä mukaan kuin ne tulivat hänen huuliltansa". Silloin nuo sihteerit varmaan näkivät levyt? Niin onkin asian laita. Kolme sihteerää osallistui työhön: Joseph Smithin vaimo, Martin Harris ja Oliver Cowdery. Viimeksimainittu erosi tyytymättömänä Kirkosta, mutta liittyi siihen myöhemmin jälleen. Palatessaan v. 1848 hän vakuutti orjassa nykyään hyvin tärkeässä puheessaan itse kirjoittaneensa, muutamia sivuja lukuunottamatta, joka ikisen Mormonin Kirjan sanan profeetta Joseph Smithin sanolun mukaan. Minä nimen hänen sanota: "Minä kirjoitin onalla kynälläni koko Mormonin Kirjan sitä mukaan kuin sanat tulivat profeetan huulilta Jumalan

lahjalla ja voimalla sekä Urinin ja Turminin avulla. Minä näin omiin silmiin nuo levyt, joita profeetta känsi, ja koskettelin niitä omiin käsiin..... Tämä Kirja on totta."

David Whitmerin, Oliver Cowderyn ja Martin Harrisin virallisia todistuksia lukuunottamatta Mormonin Kirjaan on liitetty kahdeksan kunnioitetun miehen todistukset. Näitäkin miehet säilyttivät todistuksensa kuolemaansa saakka.

Hyrum Smith, profeetan veli, joka surmattiin samalla kertaa kuin profeettakin, tulkitsee heidän tunteidensa sanossaan: "Minua on selvattu ja minua on heitetty vankeilaan kuukausiksi uskonni vuoksi Jeesukseen ristukseen ja todistusteni vuoksi Hänestä. Minä kiitän kuitenkin Jumalaa, että minulla on ollut voimaa ja päättäväisyyttä ennemmin kuolla kuin kieltää, mitä silmäni ovat nähneet ja käteni kosketelleet, ja joista olen todistanut kaikkialla, mihin kohdalle on minut heittänyt; ja minä voin vakuuttaa, rakkaat veljeni, että kykenin todistamaan kuoleman ollessa kasvojeni edessä yhtä voimakkaasti kuin konsanaan eläessäni."

Jos milloinkaan voidaan antaa arvoa todella rehellisten miesten todistuksille jostakin asiasta, niin silloin todella noiden kahden toista miehen todistuksilla on arvoa Mormonin Kirjan totuutta punnittaessa, kun otamme vielä huomioon heidän tahrottoman maineensa ja moitteettoman elämänsä, ja muistamme, että monet heistä saavuttivat vanhuuden kypsyyden ja olivat kunnioitettuja yhteiskunnassaan.

Rakkaat lukijani, nuo Kristuksen Kirkon suuret persoonallisuudet olivat valmiita kuolemaan uskonsa tähden Kristuksesta. Ei mikään tässä maailmassa kyennyt heitä järkeyttämään. Meiltä ei vaadita henkeämme. Olemmeko me valmiit elämään uskomme vuoksi. Olemmeko valmiit olemaan esimerkkeinä muille. Jos me voisimme elämässämme ja muiden elämässä toteuttaa evankeliumin periaatteet ja jos me voisimme elää niiden mukaan, olisimme tehneet jotain suurempaa kuin jos kuolisimme Kristuksen puolesta. Sillä evankeliumi on annettu elämää varten.

Hans Eklund.

MITÄ TIEDÄMME MORMOEISTA.

(Hänsen Kanss 20.3.49.)

Kun tein teoksen tietoon oli tullut, että kaupunkimme on saapunut pari norttoninuerukaista, amoinne avustajamme tehtäväksi haastetella näitä kukaissia vieraita.

Esittelenne ensin lukijalle vierasme: teinon 20-vuotias pitkä poika Mr: Joel W. Sedgwick on suurinkoisesta Kaliforniasta ja teinon samoin 20-vuotias tunna tyreliläistä muistuttava, Mr. M. Vincent Jorgensonon Kalliovuoristossa sijaitsevasta Utchin valtiosta.

Alsinne keskustelun tiedustelulla

- mikä on johtanut tienne tänne kylmään pohjolaan?

- Evankeliumi. Olenne lähetyssaarnaajia, kuului lyhyt vastaus.

- Sepä kunnallista. Olenne kristitty kansa ja meille on saarnattu evankeliumia jo yli 700 vuotta. Pidättäkös niitä yhä vielä pakanaina?

- Ei suinkaan, mutta haluamme auttaa teitä evankeliumin ymmärtämisessä.

- Mutta evankeliumihin on sama kuin 2000 vuotta sitten ja sitä selitetään neillo joka päivä, in-ti-o vastan.

- Se on totta, mutta evankeliumin tulkinta on joutunut harhateille.

- Mistä vedätte sellaisia johtopäätöksiä?

- Hedelmästä puu tunnetaan.

Kristillisten kansojen olänä ei ole suinkaan sepuscinnussa evankeliumin opetuksen kanssa. Maailmassa on 700-800 keskenään kilpailevaa kristillistä kirkkokuntaa, jotka tulkitsevat evankeliumia kukin eri tavoin, niin että ihmiset ovat joutuneet ymmälle siitä mikä on ciao.

- Ja mikä on sitten teidän sanonnanne-harhautuneelle kristikunnalle?

- Sanomme on se, että Kristuksen evankeliumi on yksinkertainen olänäohje jokapäiväistä olämääme varten ja sitä on noudatettava sellaisenaan ilman tulkintaa, kuului tinkimätön selitys.

- Tarkoitatteko, että kristillisten kansojen pitäisi järjestää olämänsä alkukristittyjen mallin mukaan?

- Tarkoitamme, että meidän on olottävä evankeliumin ohjeiden mukaan veljellisessä sovussa auttaen teinon teistansa ja käyttäen hyväksi nykyaikaisen tietoon saavutuksia. - Korostamme, että ihmisen oläin yksinomaista ja ainoastaan tarkoituksena täällä maan päällä on kehittyminen kylläisesti, henkisesti ja sielullisesti. Olenne kuin loulussa kansanaan, ja edistytään käy parhaiten noudatamalla evankeliumin yksinkertaisia ja selviä ohjeita. Jos poikamme niistä, hidastuu tai pysähtyy kehityksenne. Meidän on pennisteltävä tullaikamme joka päivä paremmiksi ihmisiksi kyettäkösme toteuttamaan ihmisten veljeyden täällä maan päällä.

- Minkä tiette tulleet aksionelasi opin evankeliumin yksinkertaisuudesta? tiedustelimme.

- Se on ilmoitettu profettaanne Joseph Smithin kautta. Niitäme sitä evankeliumin p. lauttamisiksi

- Mutta tuumiminen profetta on neillo rivan tunneton. Kuka hän oli?

- Hän oli yksinkertainen amerikkalainen maalaispoika, joka evankeliumin ristiriitaisista selityksistä opättäisensä rukoili nauvan Jumalalta. Hänen rukouksensa luultiin ja seonien ohjeiden mukaan hän "känsi" englanniksi profetta Mormonin kirjan, jonka kukaissat esi-isänsä noin 600 vuotta ennen Kristusta olivat tuoneet mukaan Amerikkaan ja perusti Nyhämpien Aikojen Pyhien Joosuksen Kristuksen Kirkon 120 vuotta sitten. Tähän kirkkoon liittynneet ryhtyivät noudattamaan evankeliumin yksinkertaisia ohjeita jokapäiväisessä olämissä.

- Ja millaisia ovat olleet tulokset? tiedustelimme.

- Vastanne julleon, että hedelmästä puu tunnetaan. Seurakuntamme jäsenluku on kasvanut miljoonaan ja olenne perustanneet kukoistavia yhdyskuntia Amerikan karuimpiin seutuihin, joihin aikaisemmin ei ole kukaan uskaltanut edes pysähtyä, kuten keskilännen suola-aavikolle.

- Milleiset ovat sosiaaliset olot yhdyskunnissanne?

- Rohkenemme sanne: mallikelpoisot. Kun jäsenemme eivät käytä lainkaan alkoholia, tupakkaa, kahvia, teetä eikä mitakään vahingollisia nautintoaineita, on siitä luonnollisena

seureuksena hyvä terveys ja korkea koski-ikä, ja kun yhdyskunnissamme vallitsee täystyöllisyys, ovat sosiaaliset olet huomattavasti amebikkalaisista keskitason korkeammalla. Köyhiä ei ole lainkaan - jos ei ole upperikkaitakaan, sivistys- ja opetuslaitokset ovat korkealla kannalla, sosiaalisen huollon tarve erittäin vähäinen ja ihmiset iloisia ja onnellisia.

- Eikö elämä käy kuivaksi ja yksitoikkoiseksi, kun kieltäydytte niinkin viattonista nautintaineista kuin kahvista ja teestä?

- Raitis elämäntapa on meille niin luonnollista ja itsestään ymmärrettävää, että kukaan ei kaipaa kiihoittavia aineita. Sitäpaitsi meillä on runsaasti kaikenlaisia ihania hedelmiä ja hedelmäshuja, kukkia, kauniita puistoja ja taideteoksia, nuorisokerhoja, kuoroja, orkestereita, kokoushuoneistoja, kauniita aikakauslehtiä, miellyttäviä kirjastoja, oma radioasema, tabernaakkeleja, kirkkoja ja temppeleitä, puhumattakaan urheilupaikoista, jotka kriikki ovat vapaasti käytettävissä.

- Onko kirkkomme järjestänyt seurantepainon kuin muiden kristillisten kirkkojen? tiedustelimme odolleen.

- Ei, vaan se muistuttaa hyvin läheisesti Kristuksen päivien kirkkoa diakonineen, vanhispiirineen, pappineen, piispaineen ja apostoleineen sekä lähetystyöntekijöineen. Kirkossamme vallitsee demokraattinen järjestys: jokaisen seurakunnan jäsen voi kehota korkeimpaan arvostamaan kirkossa yksinomaan henkilökohtaisten tietojensa ja nuhteettoman elämänsä perusteella ja toimittaa kirkollisia tehtäviä ilman palkkaa tavalisen jokapäiväisen työnsä ohella. Lutta jos hän hairahtuu rikkomään evankeliumin ohjeita, monottaa hän yhdellä kertaa kaikki kirkolliset arvostuksensa ja voi alkaa jälleen alusta. Kirkon palvelijan samoin kuin seurakunnan jokaisen jäsenen on osoitettava ympäristölleen nuhteettomalla elämällä evankelion elämäjärjestyksen ylevämyys.

- Sanoitko, että kaikki seurakunnallinen työ on palkatonta, kuka kustantaa lähetystyönne?

- Kukin lähetysseurasta ja itse. Kirkko maksaa ainoastaan osan matkakuluista, kaiken muun kustannamme itse. Meitä on tällä kertaa yli 5000 nuorta ihmistä kautta maailman julistamassa evankeliumin pa-

lautuksen sanomaa. Ennen opintojonne päättämistä yliopistossa lähdenne kahdeksi tai kolmeksi vuodeksi lähetystyöhön kotimaahan ja vieraisiin niihin ja palahtuamme valmistune lopullisesti varsinaiseen ammatteimme.

- Päätimme haastatteluun kiittäellä kiinteisistä tiedoista ja teivottamalla parhainta menestystä heidän esimerkillistä itsokieltäytymistä ja uhrautuvaisuutta vaativalle työlle.

"VALKEUS"

Suurinapu elämäni jokapäiväisessä taistelussa on oma hengellinen kehitykseni. Ilman sitä en onne kykene elvittämään elämäni ja elämäni tulevaisuuden tarkoitusta. Elämäni tulee olla etti jatkuva kehitystä eteenpäin. Voimake hetkesikään pysähtyä paikallenne, todaksenne tyytyväisnä päässeenne kehityksessämme hyvin tuloksiin. Jos näin ajattelenne, voimme olla varmoja, että aivan pian saamme katkerasti tuntea joutuneemme kaups siltä tieltä, joka ohjaa meitä nöyryyteen ja lähimmäistenne palvelamiseen.

Kirkkomme kirjallisuus tarjoaa suuret ahdet lisuudet hengelliselle kehitykselle. Vaikkakaan emme vielä ole saaneet kaikkia kirjojamme suositetuksi, on meillä pyhäkoulutunneilla ollut tilaisuus osittain tutustua... koraanin ja Liiton Kirjaan. Miten voisimmekaan paremmin viettää sunnuntai-aamuamme kuin pyhäkoulussa, tutkien ja syventyen niiden kallisarvoisten kirjojen oppoihin. Yhdessä Raamattun kanssa ne antavat meille tiedetuksen Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen ristuksen elämänsästä. Ne opottavat meitä pyrkimään kaikossa kehti totuutta ja vilpittömyyttä sekä, että emme koskaan tule amnistuamaan pyrkimyksissämme, jos luotamme ainoastaan emiin voimiimme, vaan luottavaisim turvautuussamme taivaalliseen Isäme apuun, saavutamaan Hänen tielle viittänen tien. Lukiossamm Raamattua löydämme sieltä lukemattomia hyviä neuvoja elämämme varten. Kaikki nämä Pyhät Kirjat ovat Jumalan Sanan, joissa Hän antaa meille jokaiselle arvokkaita neuvoja, ja Hän on siunaava kaikkia lapsiaan haidän pyrkimyksessään valoon ja totuuteen.

Maire Tamminen.

ALKEISYHDISTYS

Kun Vapahtajamme oli lapsi, Hänen halunsa oppia oli suuri.

Hän oli kuuliainen Isänsä tahdolle. Hän oppi kaiken sen, mitä Hänen Isänsä halusi. Hänen oppivan ja siksi Hän oli niin suureksi siunaukseksi.

Jokainen meistä ihmisistä, jotka olemme tänne maailmaan luodut, olemme sitä varten täällä, jotta oppisimme ja kehittyisimme. Meidän taivaallinen Isämme on määrännyt meille jokaiselle, mitä meidän tulee oppia täällä ollessamme.

Taivaallisen Isämme tahto on, että me ahkeroiden ja tottelevaisuutta osoittaen pyrkisimme oppimaan ja saavuttamaan sen päämäärän, joka on meille luvattu, katoamattoman elämän iankaikkisuudessa.

Tuntien itsemme pioniksi, nöyrinä taivaallisen Isän apua turvaten, rukouksissa kysyisimme Hänen neuvojan, ja nöyrän lapsenmielen omaavina tulisimme niiden kaltaiseksi, jotka ovat suurimpia taivaan valtakunnassa.

Jeesus itse neuvoo meitä osoittamaan palvelevaisuutta pienimpiä kohtaan.

Tämä Kirkko haluaa palvella lasta ja ottaessaan luokseen yhden näistä pienimmistä on sillä koskuudessaan Jeesus.

Eräs näistä palvelusnuoruksista on Alkeisyhdistys. Helsingin seurakuntaan se perustettiin helmikuussa 1948.

Sen tarkoituksena on auttaa koteja ja nuvonnalla ja opettamalla lapsia tottelevaisuuteen ja kuuliaisuuteen, opettamalla heitä tuntemaan rakkautta Jumalaan, kotiin, vanhempiin, isänmaahan, lähimmäiseen, rakkautta kaikkeen elolliseen maan päällä.

Työskennellessämme Alkeisyhdistyksessä haluamme antaa kaiken voimamme tähän työhön, haluamme opastaa heitä heidän ahkeroiden opiskellessaan päämääränsä saavuttamiseksi, toivoon, että haista korman Jumalan avulla on kasvava naisia ja miehiä, joista on oleva suurta siunausta heidän lähimmäisillään ja Kirkollamme.

Lahja Riipinon Alma Nieminon
Betty Matis Kerttu Lauhe

KIRKON UUTISIA MAAILMALTA

Kiinan lähetystyö. - Kirkkomme lähetystyön presidentiksi Kiinaan on määrätty Hilton A. Robertson Provosta, Utahissa. Presidentti Robertson on johtanut Japania lähetystyötä vuoteen 1921 ja toini myöhemmin vuosina 1934-40 Tyynen Valtameren saarien lähetystyön presidenttinä.

Presidentti Robertsonin ensimmäinen neuvonantaja on Henry K. Aki, Honoluluusta. Vanhin aki on puhtaasti kiinalaista syntyperää.

Uusi lähetyspresidentti ja hänen vaimonsa lähtenevät Kiinaan toukokuussa. Baikka, mihin he asettuvat asumaan, ei ole vielä ilmoitettu.

Suuri konferenssi Amerikassa. Suolajärven kaupungissa sijaitsevassa mahtavassa tabernaakkelissa pidetään kaksi kertaa vuodessa, huhti- ja lokakuussa, yleinen konferenssi.

Tämän vuoden huhtikuun 3,4,5p:ty pidetty konferenssi oli erittäin onnistunut. Presidentti George Albert Smith, joka on ollut Californiassa lepäämässä, palasi Suolajärven kaupunkiin johtamaan sitä. Hän piti ensimmäisen puheen. Konferenssin kaikki kokoukset radioiti Utahissa ja sen ympäristössä. Sunnuntaina, 3 p:nä oli tabernaakkelin maailmenkuulun kuoron tavanmukainen konsertti. Samana aamuna puhui siellä vanhin Ezra Taft Benson joka on käynyt myös Suomessa. Molemmat tilaisuudet radioitiin.

Konferenssissa ilmoitettiin mm seuraavat jäsenten lukumäärän kasvua ja lähetystyötä koskevat tiedot:

Huhtikuun 6 p:nä 1830 oli 6 jäsentä ja v. 1949 alussa oli 1.041.970 jäsentä. Kasvu vuosien värellä on ollut seuraava:

Huhtikuun 6 p. 1830....	6
1840.....	50.000
1850.....	60.000
1860.....	80.000
1870.....	110.000
1880.....	160.000
1890.....	205.000
1900.....	235.316
1910.....	362.106
1920.....	526.036
1930.....	670.017
1940.....	803.528
1948.....	1.016.171
1949.....	1.041.971

Viime vuoden kuluessa kastettiin 30.455 henkilöä. Lähetyskenttien oli 42. Niillä toimi yhteensä 4.757 lähetysseuranaajaa. Kotilähetysseuranaajia oli 3.836.

Konferenssissa ilmoitetut tiedot osoittavat, kuinka Kirkkomme jäsenmäärä on viimeisen vuosikymmenen aikana ilahduttavasti kasvanut. Kun rukoilemme Jumalaa avuksomme, voimme olla varmat, että menestyämme työssämme.

IHANNEKOTI

Joseph P. Smith.

... mikä sitten on ihannekoti - mallikoti, sellainen paikka, mikä voisi olla innoittavana esimerkkinä myöhempien aikojen pyhille heidän rakentaessaan kotia ja jonka elämännä astuva nuorimies voisi perustaa itselleen? Se on paikka, jossa isä on istunut perheelleen, sillä Jumala on häntä suunnannut ja jossa perheen jäsenet vuorostaan rakastavat häntä. Se on paikka, jossa vallitsee luottamus, yksimielisyys, rakkaus ja pyhä kiintymys isän ja äidin, lasten ja vanhempien välillä. Se on edelleen paikka, jossa äiti isän tukena mielellään tekee kaiken lastensa edestä ja jossa kaikki ovat siveellisiä, puhtaita ja Jumalapelokkaavaisia. Luten tunnemme puun hedelmistään, niin me tunnemme kodin sen lapsista.

Ihannekodissa kunnialliset vanhemmat kasvattavat rakastavia ja ajattelevia lapsia, jotka aina ovat kuuliaisia isälle, äidille ja kodille. Siellä vallitsee uskonnollinen henki, koska sekä vanhemmat että lapset uskovat Jumalaan, ja kaikki heidän toimensa ovat sopusoinnussa tuon uskon kanssa. Sen jäsenet ovat vapaita maailman paheista ja saastasta. He ovat puhtaita, siveellisiä ja sydämeltään vilpittömiä, houkutusien ja kiusausten yläpuolella. He edustavat richuuden ja naisellisuuden korkeinta luokkaa. Rauha, järjestys ja tyytyväisyys vallitsevat sen seujainten sydämissä olkooppa he äineellisesti rikkaita tai köyhiä.

Siellä ei ole mitään turhanpäiväistä valittelua, eivätkä lapset ole tyytymättömiä isää kohtaan. He eivät noiti häntä sanoen: "Kunpa meillä olisi sitä ja sitä, tai jospa äidän perheemme olisi kuin se j. se ja siksi me emme tee niin ja niin." Ne ovat moitteita, jotka ovat tuonneet isälle monta epävarmaa askelta, saaneet äidin silmän kostumaan ja vienneet vanhempien yöunen ja saattaneet heidät sanomattoman ahdistukseen. Näiden moitteiden sijasta lapset osoittavat hollaa huomaavaisuutta äitiä ja isää kohtaan ja ovat halukkaita kantamaan osan siitä taakasta, jonka alla vanhemmat ovat hoippuneet vuosikausia. Siellä on suudella äidin varalle ja rohkaiseva kädenpuristus isälle. Siinä

SUOMEN LÄHETYS

Saapuneet lähetysseuranaajat: - Seuraavat lähetysseuranaajat saapuivat Suomeen huhtikuun 1 p:nä. Vanhin Mack Bowen Jr. Tamporeello. Vanhin Louis Wells Jensen Tamporeello. Vanhin Leland Dale Steiner Larsmoon.

Lähteneet lähetysseuranaajat: Vanhin Grant D. Anderson palasi kotiinsa huhtikuun 5 p:nä. Vanhin Anderson on toiminut viimeksi Uudossa Kaarlepyyssä. Vanhin Carl J. Wallin palasi kotiinsa huhtikuun 25 p:nä. Vanhin Wallin on toiminut viimeksi Jyväskylässä.

SEURAKUNTAUUTISIA

Kastotut:

Hilda M i o t t i n e n kastettiin huhtikuun 9 p:nä Helsingissä. Raija Tuulikki Elisabeth N i e m i kastettiin huhtikuun 9 p:nä Helsingissä. Eila Onerva T u o m e n - o k s a kastettiin huhtikuun 9 p:nä Helsingissä. James Henry M a t i s kastettiin huhtikuun 9 p:nä Helsingissä. Kaarlo Kalleervo M u s t o n e n kastettiin huhtikuun 16 p:nä Tamporeella.

"Herra, mikä on ihmisen, että hänestä lukua pidät, mikä lapsi, että häntä ajattelet.

Ihminen on kuin tuulen honkitys, hänen päivänsä niinkuin pakeneva varjo."

Psalmi 144:3-4.

kodissa muistetaan, että vanhemmat ovat uhranneet oman toivonsa, pyrkimyksensä ja voimansa, jopa elämänsäki lapsilleen. Siellä osoitetaan kiitollisuutta vanhemmille kaikesta siitä, mitä he ovat antaneet.

Ihannekodissa sielu ei näe nälkää, Sielläseivät herkimpien tunteiden kasvua ja kehitystä lamautta halvat ja aistilliset huvit. Siellä ei päämääränä ole aineellisen rikkauten kerääminen, mikä vie yhä kauemmaksi todellisesta, ihanteellisesta ja hengellisestä elämästä, vaan siellä luodaan sielun rikkautta, ollaan tietoisia jalosta työstä. Rikkaus ja avuliaisuus ovat siellä ylitsevuotavia.

Ihannekotia eivät muodosta olennaisena osana kallisarvoiset taulut, verrattomat kobeliinit, ihanat taideteokset, kalliit huonekalut, polkot, kirjakaumat, talot ja maunut. Ei sen perustana myöskään ole seuraelämä eikä huolton mukavuus, jota moni niin itsepintaisesti etsii, vaan sen perustana on sielun kauneus, jalot ja rakastavat, uskolliset ja totuutta rakastavat henget. Siellä on käsiä, jotka auttavat, sydämiä, edelleen, siellä on rakkautta, joka ei etsi omaansa, ajatuksia ja toimintaa, jotka saattavat elämäme hienoinmat kielet värjäämään. Tällaisia ovat ihannekodin tunteamerkit.

KOPIKÄYNNILÄKSY:

KYÄMENEKSIEN LAKI NYKYAAN

Myöhempien aikojen Pyhäät tunnustavat olevansa kymmenenslain noudattajia. He eivät tee sitä suoranaisesti sen tosiseikan vuoksi, että kymmenysten maksaminen sisältyi Mooseksen lain määräyksiin, vaan siksi, että laki on täydellisenä sovellettu uudelleen voimaan tässä palautetussa kirkossa.

Mitä tulee ihmisten velvollisuuteen suorittaa kymmenyksiä meidän päivinäme, siitä on Herra puhunut ilmestyksen kautta, jonka profetta Joseph Smith sai Far Westissä, Missourissa, 8 p:nä heinäkuuta 1838, annessaan Herran osoittamaan palvelijoilleen, miten paljon Hän vaatii omiansa omaisuudesta kymmenyksiä varten.

Vastauksen luonne Dilton Kirjasta luvusta 119 ja se kuuluu:

Kymmenyksiä maksaminen tulee tapahtua vapaaehtoisena, o

nosta tahdosta annettuna uhrilohjana, jota ei kältään saa ottaa pakkokeinoin eikä sakkoihin tai muihin aineellisiin rangaistuksiin vetoamalla. Siitä huolimatta, että maksuvelvollisuus näin on eräissä mielessä itse maksettua, on jokaisen, joka vastaa itselleen sijan Kirkossa, hoidettava sitä sydämensä täydestä halusta.

On välttämätöntä, että ihmiset oppivat antamaan. Ilman valmentavaa harjoittelua sitä varten, oppikurssi tässä ajallisessa elämässä olisi arveluttavan puutteellinen. Ihmismillinen viisaus on opionnistunut yrittäessään löytää yksinkertaisia kymmenysjärjestelmän oikeudenmukaisia auitoa, henkilökohtaisen vustuksen heräämiseksi yhteiskunnan tarpeita varten. Jokaisen on opettava määrätty osa tuloistaan ja tehtävä se säännöllisesti ja järjestelmällisesti. Oikea uhrimieli pyhittää kymmenykset ja annettut varat tulovat sen kautta siten siunatuiksi, että Kirkon aineellinen toiminta voi mennä eteenpäin. Parhaat siunaukset ovat kaikkien ulottuvilla. Herran työssä on kosken rogo yhtä otollinen kuin rikkaan miehen kulta rahat.

Uudelleen voimaan sovelletun kymmenenslain perustarkoituksena on antajan sielun kehittämisen eikä varojen keruu.

Viitaksimainittu on tosin tärkeä tarkoitus sekin, sillä niin kukaan raha on tarpeen Kirkon työn edistämiseksi, Herra vaatii rahaa, jonka antajan vilpittön usko on pyhittänyt. Ylönpalattiset siunaukset taataan hänelle, joka noudattaa tinkimättä kymmenenslaikia sen vuoksi, että Herra on niin määrännyt.

LUKUN LUETTELO:

Joseph F. Smith.....	s 1
Harold B. Lee.....	" 1
Konferenssit Suomessa:	
Henry A. Hatis.....	" 2
Mormonin Kirja II Hans Eklund	" 3
Mitä tiedämme mormonista....	" 4
"Valkaus".....	" 5
Alkoiyhdistys E. Riipinen...	" 6
Kirkon uutisia maailmalta....	" 6
Suomen lähetys.....	" 7
Seurakuntautisia.....	" 7
Ihannekoti.....	" 7
Kotikäyntiläksy.....	" 8